

**UDSKRIFT
AF
ØSTRE LANDSRETS DOMBOG**

D O M

Afsagt den 3. april 2014 af Østre Landsrets 10. afdeling
(landsdommeme M. Stassen, Sanne Kolmos og Lotte Virkelyst Johansen (kst.) med
domsmænd).

10. afd. nr. S-2687-13:

Anklagemyndigheden

mod

T

Født maj 1975

(advokat Hugo Steinmetz, besk.)

Roskilde Rets dom af 22. august 2013 (8A-1980/2013) er anket af anklagemyndigheden
med påstand om domfældelse efter anlageskriftet samt skærpelse, herunder således at hele
straffen gøres ubetinget.

Tiltalte har nedlagt påstand om frifindelse i det ikke erkendte omfang, subsidiært formil-
delse.

Der er for landsretten endvidere forevist en videooptagelse af den omhandlede vejstræk-
ning.

Det fremgår, at de i byretsdommen nævnte to bødeforelæg vedrører 4 hastighedsovertrædelse begået henholdsvis den 31. august 2006, 12. juni 2007, 16. december 2008 og 19. april 2012.

Forklaringer

Der er i landsretten afgivet supplerende forklaring af tiltalte og vidnet **V2**, der begge har forklaret i det væsentlige som i byretten. Der er endvidere afgivet vidneforklaring af bilinspektør **V7**.

De i byretten af vidnerne **V1**, **V3**, **V4**, politiassistent **V5** og bilinspektør **V6** afgivne forklaringer er dokumenteret i medfør af retsplejelovens § 923.

Tiltalte har supplerende forklaret blandt andet, at skaden i bilens forrude kun var et lille stjerneformet hul bag bakspejlet. Lyset virkede på bilen, og hun kørte maksimalt 50 km/t. Vejen svinger meget, der er et vejbump og en lygtepæl lige efter, og hun skulle dreje ad **V2**. Det kan slet ikke lade sig gøre at have kørt 64 km/t. Der var ingen form for reaktion fra hendes side inden påkørslen, idet hun intet så, som hun kunne reagere på. Hun hørte et kæmpe knald fra sidespejlet og fik glas i hovedet. Hun gik i chok. Hun vidste ikke, om hun havde ramt et dyr eller et menneske, og husker ikke, hvordan hun kom hjem til **V2**. Hun ved godt, at hun skulle have stoppet, men kørte nok hjem til **V2**, fordi hun vidste, at hun var nær sit hjem. Fra **V2** kunne hun se, at det var et menneske, hun havde ramt, og hun ringede til 112. Da hun gav førstehjælp, var hun så meget i chok, at hun ikke engang var klar over, at det var **F**, hun gav førstehjælp. Det var hendes mening, at hun ville ringe til politiet samme aften, når børnene var faldet i søvn. Hun tænkte ikke på, om man vidste, at det var hende, der havde påkørt **F**, men vidste godt, at det gjorde man ikke. Hun tænkte kun, at det var som en ond drøm. Hun var dårlig dagen efter nytårsaften på grund af tømmermænd, men mærkede ikke efterfølgende noget til hashindtagelsen.

Om sine personlige forhold har tiltalte forklaret, at hun er flyttet fra **V2** og i hvert fald indtil videre har det samme arbejde, hvor hun har nattevagter ca. hver anden uge. Hun har fortalt sin arbejdsgiver om sagen. Hvis hun skal i fængsel i 3 måneder, mister hun sit job,

og det gør hun måske under alle omstændigheder uden en "ren" straffeattest. Hun tjener fortsat ca. 18.000 kr. netto om måneden.

Vidnet bilinspektør V7 har forklaret blandt andet, at A-stolpen er den forreste hjørnestolpe på en bil, og at traversen er det metalstykke, hvor forkofangeren sidder fast. Hvis det er usikkert, hvor en påkørsel har fundet sted, vil den skønnede hastighed være behæftet med samme usikkerhed. Man foretager ikke beregninger på grundlag af oplysninger om fund af lygteglas - glas kan godt blive "kastet baglæns". Beregninger foretages på grundlag af for eksempel oplysninger om skaderne på køretøjet, den påkørte persons højde og vægt sammenholdt med den hastighed, bilen formodes at køre med. Den tekniske erfaring viser, at ved påkørsel med mere end 50 km/t slynges en person op på forruden, og ved påkørsel med mere end 60 km/t slynges personen over forruden. I den foreliggende sag er der intet, der tyder på, at den påkørte person har kuret hen over bilens tag. Personen er slynget fremad, og det betyder, at vedkommende er ramt ret lodret. Beregningen af bilens hastighed i påkørselsøjeblikket er behæftet med usikkerhed. Ændring af parametrene i form af for eksempel deformationer på køretøjet eller personens vægt og højde vil føre til en ændret beregnet hastighed. I den foreliggende sag skønner han tolerancen til plus/minus 10 km/t.

Ved en beregning af hvor langt den påkørte person er blevet slynget af sted, skal der naturligvis være en klar indikation for, fra hvilket punkt beregningen har sit udgangspunkt. Han kan ikke i denne sag se, hvor indikationerne er for beregningen af, at den påkørte person blev kastet 32 m frem. Ved beregningen kan det have betydning, om en påkørt person har befundet sig i for eksempel siddende eller oprejst stilling eller gået arm i arm med en anden. Når en person går i højre side af vejen og bliver fundet i venstre side af vejen, kan vedkommende godt være røget hen over bilen, og vedkommende vil også kunne være flyttet i en længere afstand, end kraften fra bilen er årsag til, idet bilen kan have "transporteret" personen.

Vidnet V2 har supplerende forklaret blandt andet, at T, da hun kom hjem, sagde, at hun havde ramt noget eller nogen, og at han var nødt til at løbe ned at kigge. Til stede var V1 og en ung pige. Han havde lagt dynen på F, inden T kom til stede. Han er sikker på, at han straks gik i gang med at yde førstehjælp. Han kendte både F og V1 i forvejen. Han vil tro, at han og T var på stedet i ca. 10 minutter, inden de gik hjem til børnene. Der var i mellemtiden kommet

flere og flere mennesker til stede. Der var endnu ikke ambulance eller politi fremme på stedet, da de gik hjem.

Landsrettens begrundelse og resultat

Også efter bevisførelsen for landsretten findes tiltalte af de grunde, der er anført i dommen, skyldig efter anklageskriftet i forhold 1 og 2.

For så vidt angår forhold 3 tiltrædes det også efter bevisførelsen for landsretten af de af byretten anførte grunde, at tiltalte er skyldig i overtrædelse af straffelovens § 241, 1. pkt. og 2. pkt., jf. færdselslovens § 54, stk. 1, samt færdselslovens § 9, stk. 1, og stk. 2, nr. 1 og nr. 2.

Landsretten finder tillige, at tiltalte ved sine handlinger har overtrådt straffelovens § 253, stk. 1, jf. stk. 2, idet hun særligt under hensyn til lyden og den smadrede forrude må have anset det for overvejende sandsynligt, at hun på den omhandlede vejstrækning havde ramt en person, som havde pådraget sig betydelig skade. Tiltalte findes derfor skyldig efter anklageskriftet også i forhold 3.

Tiltalte har således ud over de i byrettens dom anførte bestemmelser tillige overtrådt straffelovens § 253, stk. 1, jf. stk. 2.

Frihedsstraffen findes passende udmålt til fængsel i 1 år og 6 måneder. Efter sagens karakter findes der ikke grundlag for at gøre straffen helt eller delvis betinget.

Således som anklageskriftet er formuleret, er der ikke tilstrækkeligt grundlag for særskilt at fastsætte bøde for overtrædelse af færdselslovens § 9. Da den af byretten i øvrigt fastsatte bøde tiltrædes, nedsættes den samlede bøde til 22.000 kr.

Forvandlingsstraffen for bøden er fortsat fængsel i 14 dage.

Landsretten stadfæster med de nævnte ændringer dommen.

T h i k e n d e s f o r r e t :

Byrettens dom i sagen mod T ændres, således at frihedsstraffen på fængsel i 1 år og 6 måneder gøres ubetinget, og den samlede bøde nedsættes til 22.000 kr.

I øvrigt stadfæstes dommen.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger for landsretten.

(Sign.)

— — —
Udskriftens rigtighed bekræftes. Østre Landsret, den

Udskrift af dombogen

DOM

afsagt den 22. august 2013

Retten nr. 8A-1980/2013

Politiets nr. 1200-80111-00002-13

Anklagemyndigheden
mod

T
Født maj 1975

Der har medvirket domsmænd ved behandlingen af denne sag.

Anklageskrift er modtaget den 16. april 2013.

T er tiltalt efter

1.

færdselslovens § 118, jf. § 3, stk. 1, § 41, stk. 1, og § 67, stk. 1,

ved den 10. januar 2013 ca. kl. 18.50, at have ført personbil ad vej mod sydøst i , kommune, under tilsidesættelse af væsentlige hensyn til færdselssikkerheden med fare for person eller ting til følge, idet køretøjet ikke var i lovlig og forsvarlig stand på grund af manglende forkofanger, ligesom hun undlod at afpasse hastigheden efter forholdene, særligt med hensyn til andres sikkerhed, hvilket havde til følge, at hun påkørte F der som fodgænger gik på vejen.

2.

færdselslovens § 117, jf. § 54, stk. 1,

ved den 10. januar 2013 ca. kl. 18.50, at have ført personbil ad vej mod sydøst, i , kommune, efter at have indtaget bevidsthedspåvirkende stoffer i form af Tetrahydrocannabinol (hash) i et sådant omfang, at det aktive stof i blodet under eller efter kørslen oversteg bagatelgrænsen.

3.

straffelovens § 241, 2. pkt. og § 253, stk. 1, jf. stk. 2, samt færdselslovens § 117d, stk. 1, jf. § 9, stk. 2, nr. 1 og § 118, stk. 1, nr. 1, jf. § 9, stk. 1 og stk. 2, nr. 2,

ved den 10. januar 2013 ca. kl. 18.50, på vej i , kommune uagtsomt og under særligt skærpende omstændigheder at have forvoldt F'S død, idet tiltalte i forbindelse med kørslen nævnt i

forhold 1 og 2 påkørte ham, hvorved han pådrog sig så alvorlige kvæstelser, at han afgik ved døden, og tiltalte herefter kørte fra stedet uden at standse og uden at yde hjælp til **F**, der var i øjensynlig livsfare og uden at deltage i de foranstaltninger til sikring af færdslen, som uheldet gav anledning til, uagtet at det var muligt uden særlig fare eller opøvelse for hende selv.

Påstande

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om fængselsstraf.

Anklagemyndigheden har i modfør af færdselslovens § 125, stk. 1, nr. 1, og nr. 2, og § 126, stk. 1, nr. 2, og nr. 6, jf. § 128, nedlagt påstand om, at tiltalte ubetinget fratogdes retten til at føre motordrevet køretøj i et af retten fastsat tidsrum.

Tiltalte har nægtet sig skyldig i forhold 1 og 3 og har erkendt sig skyldig i forhold 2.

Forklaringer

Der er under hovedforhandlingen i sagen afgivet forklaring af tiltalte og af vidnerne **V1**, **V2**, **V3**, **V4**, politiasistent **V5** og bilinspektør **V6**. Forklaringerne blev dikteret og vedstået.

Tiltalte, **T** har forklaret, at hun har boet tre år på vej sammen med sin mand **V2** og deres fælles datter på 1 år og hendes datter på 10 år og hans søn på 9 år. Den pågældende eftermiddag havde hun været i **V2**, der ligger ca. 10 km borte. Her havde hun talt med sin tidligere mand om deres samarbejde om deres fælles datter. Samarbejdet har altid været godt, men netop denne aften aftalte de, at de måtte udsætte deres videre samtale, og derfor forlod hun eksmanden og kørte hjemad.

Hendes bil var blevet stjålet i november 2012. Derfor havde hun lånt sin mosters bil. Engang, da det var glat i december 2012, gled tiltalte i bilen ind i en hæk, hvor der stod en lygtepæl. Der skete skader på bilen, idet forkofangeren faldt af, og der kom en bule på taget foran, og der kom en skade i forruden, så det kunne regne ind. Man kunne dog sagtens se ud af forruden, og man kunne sagtens køre i bilen. Der var ingen kaskoforsikring på bilen, så hun følte, at hun var nødt til at købe bilen af sin moster. Hun havde ikke nået at få omregistreret bilen til sig selv endnu.

Hun kørte stille og roligt hjemad og igennem **V2**. Hun skulle hjem til **X**, der var alene med de tre børn. Han havde lavet aftensmad. Hun vil anslå, at hun kørte omkring 50 km/t. Det var mørkt. Hun havde lys på bilen, men hun kan ikke huske, om det var det korte eller det lange lys. I hvert fald

kunne lyset lyse vejbanen op. Hun har kørt i området i 17 år som hjemmehjælper og kender derfor stedet ud og ind. Hun mener ikke, at hun kan have kørt over 50 km/t., for hun skulle dreje til højre umiddelbart efter påkørslen. Hun hørte pludselig et kæmpe knald fra højre sidespejl, og forruden gik i stykker. Det var kort tid efter, at hun havde kørt over vejbumpet. Hun gik i chok og kørte hjem. Der var ikke ret langt hjem. Hun boede lige ved siden af stedet. Hun fik glasskår i hovedet. Forud for påkørslen havde hun haft fuld fokus på vejen. Hun havde ligget i sin egen vejbane og havde ikke set nogen eller noget.

Da hun kom hjem, råbte hun til V2, at hun havde ramt nogen eller noget. Hun sagde til ham, at han var nødt til at løbe derned. V2 blev først lidt vred, fordi hun ikke var stoppet op, og han spurgte hende, hvorfor hun ikke var stoppet. Hun svarede, at det vidste hun ikke. V2 løb straks hen til stedet. Man kunne næsten se derhen fra det sted, hvor de boede. Imens gav hun de store børn besked på at kigge efter den lille. Herefter løb hun selv ned til stedet. Hun løb højest et minut efter, at V2 var løbet af sted.

Da hun kom hen til stedet, kunne hun se en person ligge på jorden. Hun vidste på det tidspunkt ikke, at det var F. Hun kendte ikke F personligt, men hun vidste, at han boede lige over for hende. Mens hun løb hen til stedet, ringede hun 112, men hun kunne ikke komme igennem. Hun kan se i sin mobiltelefon, at hun ringede 112 kl. 18.50. En dame, der var på stedet, var ved at ringe. Tiltalte spurgte, om hun ringede til 112, og det bekræftede damen. Der var ingen, der gjorde noget, så tiltalte gik i gang med førstehjælp. Hun bukkede sig ned og begyndte at yde førstehjælp. Hun spurgte damen, om damen ville puste, eller om tiltalte skulle puste. Tiltalte ved gennem sin uddannelse som social- og sundhedsassistent, at det er vigtigt at yde førstehjælp. Hendes førstehjælpsuddannelse bliver holdt ved lige hver tredje måned. Damen sagde på et tidspunkt, at det ikke havde noget formål at fortsætte med førstehjælpen, for manden var død. Tiltalte kunne godt se, at han var død, men hun var chokeret og ville gerne have, at han skulle leve. Hun kan ikke huske, hvad hun præcist talte med damen om, men hun spurgte vist damen, hvad hun lavede, og damen fortalte vist, at hun var sygeplejerske.

Der var pludselig mange mennesker omkring hende. Tiltalte gav hjertemasage og sagde på et tidspunkt, "nu brækker jeg også han ribben". Hermed kom hun næsten til at sige, at det var hende, der havde kørt manden ned, men hun sagde ikke direkte, at det var hende, der havde ført bilen. Hun bad V2 der sad på den anden side af manden, om at overtage førstehjælpen, og hun gik selv hjem til børnene. V2 kom lidt senere. Deres børn var helt oppe at køre, og de havde set hendes bil. Hun og V2 blev enige om, at de ville prøve at berolige børnene og få dem til at sove, hvorefter de ville ringe til politiet og fortælle, at det var hende, der havde kørt. De store børn var dog meget oprevne, så de blev enige om, at de ville få de store børn til at sove i stuen. De lagde sig hver ved siden af deres eget barn for at berolige bør-

nene, men de kom desværre selv til at falde i søvn. I hun vågnede først, da politiet midt om natten kom og bankede hårdt på døren.

V2 havde kørt hendes bil ind i garagen. Det var ikke for at skjule bilen, men for at skåne børnene, som havde set den. V2 havde en firmabil og havde kørt denne hen foran garageporten. Det var V2, der havde flyttet rundt på bilerne.

Hun kan ikke huske, hvad hun fortalte til politiet, men det hele væltede ud af munden på hende. Hun havde det rigtig dårligt og var meget chokeret.

Nytårsaften var hun halvfuld og havde på gaden truffet nogle mennesker, hun ikke kendte i forvejen. De stod og røg en joint, og hun fik et par hvæs af en joint. Det blev hun meget dårlig af. Hun har ikke prøvet at ryge hash, siden hun var 14-15 år. Hun kunne intet mærke, da hun kørte bil 10 dage efter. Der er heller ikke tale om, at den uoverensstemmelse, hun havde med sin tidligere mand, kan have påvirket hendes bilkørsel.

Hun har på et tidspunkt arbejdet på et misbrugscenter. Hun var godt klar over, at hash kunne være i kroppen et stykke tid efter, at man har røget hash, men hun var ikke klar over, at hash kan blive i kroppen i op til 6 uger. Hun vidste heller ikke, at man stadig kunne være påvirket, for så havde hun ikke villet køre bil.

Hun mener ikke, at hun på noget tidspunkt har sagt til politiet, at hun så to mørke personer på vejen.

Af anklageren forholdsvis bilag 1-11a, side 3, nederst, afhøringsrapport af tiltalte af 11. januar 2013, forklarede tiltalte, at hun ikke ved, om hun har sagt til politiet, at hun fornemmede, at hun så en person. Hun mener ikke, at hun så nogen eller noget forud for påkørslen.

V1 har som vidne forklaret, at han og fem andre havde været til en forsinket julefrokost den 10. januar 2013. F deltog også. Vidnet og F og de øvrige fire mødtes året rundt en gang om ugen. Der blev måske budt højst 10 snaps rundt, men vidnet bider snapsene over. Han har måske fået fire genstande i form af snaps samt en enkelt øl. Han sad noget væk fra F og ved ikke, hvor meget F havde drukket. Julefrokosten varede fra kl. 13 til 18.

Vidnet og F skulle følges de ca. 500 meter fra stedet, hvor julefrokosten blev holdt og hjem til sig selv. Vidnet var nok for beruset til at køre bil, men var ikke for beruset til at gå. Vidnet hankede op i F og de gik som et gammelt ægtepar, nærmest arm i arm og meget tæt. Vidnet gik tættest på rabatten, men ikke ud i græsset, og F gik ud mod vejen. Der var ikke tale om, at de slingrede. De gik lige ud af vejen. De gik i højre side af vejen, og det havde vidnet det lidt dårligt med. En forklaring herpå kan være, at de

har gået i den side af vejen, hvor det sparsomme lys var. Der er ikke for meget lys, men han mener, at de lige havde passeret en lampe, da uheldet skete.

Vidnet hørte hverken bilen eller knaldet. **F** blev blot revet ud af hans arm. Vidnet så efter, om **F** var væltet omkuld, men det var **F**, ikke. Det næste, vidnet observerede, var baglygterne på en bil, der drejede ned ad . Et godt stykke fremme så vidnet **F** ligge i den modsatte side af vejen, og vidnet så en ung kvinde med en mobiltelefon ved øret. Han spurgte hende, om hun ringede til 112, og det bekræftede hun. Da vidnet kom op til **F**, hvilket måske var 50 meter fra påkørselsstedet, så vidnet, at to personer var i gang med at yde **F** førstehjælp. En af dem sagde, at hun ikke kunne mærke nogen puls. Det næste, vidnet husker, er, at politiet og ambulancen kom til stedet. Det er, som om noget af tiden kan være forsvundet for vidnet, men hans læge og psykologen har efterfølgende sagt til ham, at det er kroppens måde at bearbejde tingene på. Næste morgen opdagede vidnet, at han havde fået et blå mærke på størrelse med en knytnæve. Det blå mærke sad på venstre side under armen.

V2 har som vidne forklaret, at han har levet sammen med **T**. De har et fælles barn, men de bor ikke længere sammen. Han var i gang med at lave mad og give børnene mad, da **T** kom hjem i bilen og råbte, at hun havde ramt et eller andet. Han vidste ikke, hvad det var, hun havde ramt. Hun var helt oppe at køre. Han spurgte, hvorfor hun ikke var blevet på stedet. Han tog sko på og løb af sted. Han husker ikke, om det var **T** der sagde til ham, at han skulle løbe af sted, men hun pegede i hvert fald på det sted, hvor han skulle løbe hen.

Ca. 100 meter fra deres bopæl fandt han **F** liggende i vejkanten. **F's** kammerat gik rundt på vejen. Der holdt vist nok en bil foran dem. Bilen blev ført af en ung pige. Vidnet fik en dyne fra den unge piges bil. Vidnet lagde dynen hen over **F** og prøvede at give **F** førstehjælp. Da vidnet kom hen til stedet, var der ikke andre, der var i gang med at lave førstehjælp.

T kom hen til stedet 30-60 sekunder efter, at vidnet var kommet derhen. **T** ved mere om førstehjælp og begyndte derfor at sige, hvad vidnet skulle gøre af førstehjælp. Der kom flere og flere. Blandt andet kom der en dame, der sagde, at hun var sygeplejerske. Vidnet og **T** og sygeplejersken prøvede at give **F** førstehjælp. **F** så ikke så ilde tilredt ud lige i begyndelsen, men efter et stykke tid kunne de se, at førstehjælpen ikke hjalp, og sygeplejersken sagde, at det ikke nyttede noget. Derfor trak vidnet sig tilbage og gik hjem til børnene. **T** var gået hjem umiddelbart forinden, for deres yngste på et år kunne ikke være alene med de store børn. Vidnet fortalte ikke til nogen på stedet, at det var **T** der havde ført bilen.

Da de var kommet hjem, prøvede de at få styr på deres to store børn, som var meget påvirkede. Han fik skubbet **T's** bil ind i garagen, så børnene ikke kunne se bilen. Han skulle først have en hel del ud af garagen, før han

kunne få bilen på plads. Sin egen bil satte han foran garagen. Der var ikke tale om at gemme bilen for andre end for børnene.

Stemningen var meget trykket i hjemmet, og der var mange spørgsmål, og et af børnene græd. De prøvede at berolige børnene og fandt madrasser frem, så de alle sammen kunne ligge i stuen. Han selv gik forvirret rundt og tog sig et stort glas whisky. Det var deres plan at ringe til politiet, så snart børnene var blevet beroliget, men de faldt alle sammen i søvn. Han vågnede ved, at politiet bankede på døren. T har fortalt ham, at hun havde roget noget hash nytårsaften.

V3 har som vidne forklaret, at hun havde været på besøg hos sine bedsteforældre i . Hun kørte hjem i sin bil med sin lille søn og sin hundehvalp. Bilens lyskegler kom ind i vejkanten. Det var fordi, hun så en fuld mand gå i vejkanten. Derfor trak hun i en stor bue uden om ham. Ellers ville bilens lyskegler ikke være kommet ud i rabatten. Hun var kørt over et vejbump, og umiddelbart efter var der en lyd og et bump i hendes bil, som om hun var kørt over et eller andet, som ikke var særlig stort. Det viste sig senere, at det var afdødes sko, hun var kørt over. Lyskeglen fra hendes bil ramte noget, som lignede et halstørklæde i forskellige farver. I hun kørte lidt videre og tænkte, at det måske var et menneske. Hun stoppede op og satte katastrofeblinket på sin bil og løb tilbage til stedet. I hun vendte personen om og så, at der var blod på hans ansigt og tøj.

En mand kom hen og slukkede hendes bil og kom tilbage til hende. Herefter kom en dame, som sagde, at hun var assistent. Assistenten gjorde de basale ting og tjekkede mandens luftveje, og ret hurtigt efter kom der en dame, der sagde, at hun var sygeplejerske. På dette tidspunkt havde vidnet stadig kontakt med alarmcentralen fra sin mobiltelefon. I hun havde måttet gå tilbage til sin bil for at lade mobilen op, mens hun talte med alarmcentralen. Det var en lang samtale, for hun havde lidt svært ved at sige præcist, hvor uheldsstedet var. Den mand, som hun havde kørt i en stor bue uden om, kom hen til stedet. I hun går ud fra, at det var den samme mand, selv om hun ikke lige kunne genkende hans tøj. Han kom slingrende og virkede meget fuld. Han lugtede kraftigt af alkohol og snøvlode og havde balanceproblemer. Han sagde noget i retning af, "han har lige været her, hvor blev han af". I det hele taget lugtede der generelt af spiritus på ulykkesstedet. I hun var en af de sidste, der forlod ulykkesstedet.

Hun var lige kørt over vejbumpet, så hun tror, at hun på stedet kørte 40 km/h. Hun satte nok ikke farten ned, da hun trak i en bue uden om den fulde mand. Hun var den eneste bilist på vejen. Den fulde mand gik i samme retning, som hun kørte. Det vil sige fra nord mod syd. Da hun trak uden om den fulde mand, var den fulde mand ikke kommet op til den afdøde, hvor der var et godt stykke hen, måske 50-100 meter.

V4 har som vidne forklaret, at hun bor på i

Hun var på vej i bil med en veninde. De skulle i biografen. Det var mørkt. Det halv-snedde eller sludede. De var lige drejet om hjørnet fra til venstre ud på vej, da vidnet opdagede, at der lå noget i vejkanten. Der var en bil, der stoppede, eller også var den allerede stoppet, og en ung pige kom ud af bilen med en mobiltelefon.

Vidnet gik ud af bilen og så en mand ligge på det smalle stykke mellem hækken og asfalten. Hun vendte ham om og så, at han havde et hul i hovedet. Først senere gik det op for hende, at det var F, som bor lige i nærheden af vidnet. Vidnet er sygeplejerske og tjekkede F's pupiller og puls, og der var ikke umiddelbart noget livstegn. Vidnet og den unge pige vidste ikke præcist, hvilket nummer på vej de var ud for, så derfor løb vidnet ind i et hus for at spørge. En ung kvinde kom løbende. Det var T som vidnet ikke kendte på daværende tidspunkt. T råbte, at de skulle prøve at genoplive manden, og at de skulle gøre noget.

Vidnet oplevede det, som om det var T, der var den første, der kom til stede efter den unge pige i bilen og vidnet selv. Der kom en mand måske samtidig med T eller måske umiddelbart efter T

T var meget dedikeret på at ville yde førstehjælp. T udførte hjertemassage, og vidnet gav mund til næse. Det var således ikke vidnet men T der tog initiativet til førstehjælpen. En af de første gange, T gav hjertemassage, sagde T noget i retning af "åh nej, jeg har brækket hans ribben". Vidnet sagde til hende, at det gjorde man ofte, når der var tale om gamle mennesker.

Vidnet havde meget stor respekt for den ihærdighed, T lagde i førstehjælpen. Vidnet vidste ikke, at det var T, der havde kørt manden ned. Vidnet mødte T dagen efter hos V's kone, hvor T fortalte, hvad der var sket.

På et tidspunkt kunne vidnet se, at der ikke var passage for luften ned til mandens brystkasse. Der piblede blod ud af hans mund, og der kom blod på hans skjorte. Derfor var det nytteløst at blive ved med at puste luften ned i lungerne. Det var på vidnets initiativ, at førstehjælpen blev indstillet. Ambulancen var ret lang tid, måske 20 minutter, om at komme til stedet. På et tidspunkt gik det op for vidnet, at manden var F, der boede i nærheden af vidnet.

V havde været til stede hele tiden. Hun opdagede først lidt senere, at det rent faktisk var V. V virkede beruset, men hun kan ikke udtale sig om, i hvilken grad han var beruset. V var konfus og virkede chokeret. F lugtede også af spiritus. Det var en lettelse for vidnet, da først politiet og siden paramedicineren og endelig ambulancen kom til stede.

Politiassistent V har som vidne forklaret, at han mødte på

arbejde enten kl. 22.00 eller 23.00. Han og hans kollega blev af vagthavende sendt ud for at lede efter en bil, der havde været impliceret i et færdselsuheld. Vidnet har således ikke selv været sendt ud til færdselsuheldet. Da de kom frem til den adresse, hvor man mente, at gerningsbilen befandt sig, lå der nyfalden sne, og der havde ikke kørt nogen biler efter snefaldet. I indkørslen stod en stor blå varebil, men det var ikke den bil, de ledte efter. Vidnet gik igennem en lukket, men ulåst dør til garagen, og inde i garagen så han det køretøj, som de ledte efter. Bilen kunne kun lige akkurat være i garagen, og det var ikke nemt at komme ind og ud af bilen på den måde, den holdt. I det hele taget bar garagen præg af at være rodet, og det var, som om der normalt ikke holdt en bil parkeret i garagen.

Vidnet bankede på døren, og T kom søvndrucken ud og åbnede døren. Vidnet og kollegaen nåede ikke at forklare, hvorfor de var kommet, før T sagde, at hun godt vidste, hvorfor de var kommet. T var meget rystet og var i chok og var halvforvirret og inviterede dem indenfor. Hun vækkede V2. T fortalte stille og roligt om, hvad der var sket. Hun fortalte om ulykken og havde en kort erindring om denne. Hun blev straks sigtet for at være flygtet fra en ulykke, og hun blev anholdt. Det skal nok passe, at det var klokken 00.38, at hun blev anholdt. Hun fik at vide, at hun ikke havde pligt til at udtale sig, og dette blev også sagt til V2. Det blev sagt lige, da vidnet og kollegaen kom ind i hjemmet.

Vidnet lagde mærke til, at der på et bord stod to næsten tomme glas og en flaske whisky. T fortalte, at hun ikke havde drukket forud for kørslen, men at V2 havde ment, at de havde brug for en stiv whisky, efter at de var kommet hjem fra ulykken.

Bilinspektør V6 har som vidne forklaret, at det er ham, der har udfærdiget attesten om køretøjet, bilag 1-15. Han har ikke været på uheldsstedet, men han har baseret sig på oplysninger fra politirapporterne, herunder fra en kollega, der har givet oplysninger til politirapport. Yderligere har vidnet baseret sin undersøgelse på de dele, der blev fundet på uheldsstedet og på sin egen undersøgelse af bilen.

Bilen havde forud for uheldet nogle skader, som ville have betydet, at nummerpladerne skulle klippes. Der var tale om, at forkofangeren manglede, hvilket betød, at der var nogle skarpe kanter. Ved en påkørsel kan dette give alvorlige skader, og det passede fint med, at den afdøde havde alvorlige benskader og havde fået sin ene fod næsten revet af. Desuden var der en skade foroven i forruden. Han har vurderet, at denne skade ikke har nogen særlig betydning i dagslys, men måske kunne der komme nogle refleksioner fra skaden ved kørsel i mørke. Yderligere var nogle af beslagene knækket på begge forlygter. Han går ud fra, at skadene på beslagene ved den højre forlygte er kommet i forbindelse med uheldet, og han har aldrig set nogen sag, hvor beslagene på venstre forlygte er beskadiget som følge af en påkørsel i højre side. Derfor går han ud fra, at de knækkede beslag på venstre forlygte

er sket forud for påkørslen. Derfor må man antage, at der ikke har været optimal lygteføring. Hans undersøgelser af glødetrådets deformation viste, at nærlyset havde været tændt på uheldstidspunktet.

Forskrifterne siger, at nærlyset skal række mindst 30 meter frem. Han har ikke testet, hvor langt bilens nærlys rent faktisk kunne række. En normal reaktionstid er på 1/2 sekund, og hvis man kører med 45 km/t., giver dette en standselængde på 30 meter. Hvis man har kørt 64 km/t., ville man ikke kunne nå at standse indenfor 30 meter med den normale reaktionstid. Hvis man kun har en reaktionstid på 1 sekund, siger man, at man har siddet i beredskabsstilling.

Det er ikke vidnet men en kollega, der har lavet PC-crashtesten, der er omtalt i bilag 1-15A. Der er tale om et simuleringprogram, som anses for at være ret præcist, når en hastighed skal vurderes. Der er indlagt oplysninger om afstanden mellem påkørselsstedet og fundstedet og indlagt oplysninger om personens vægt, højde og beklædning. Denne test viste, at køretøjet var blevet ført med 64 km/t. Ud fra bilens skader efter uheldet havde vidnet selv skønnet hastigheden til at have været 65 km/t. på uheldstidspunktet.

Det er baseret på et skøn, hvor lang afstand der har været mellem påkørselsstedet og fundstedet. Skønnet er baseret med udgangspunkt i den første stump af bilen, der blev fundet. De første stumper ligger normalt 3-4 meter efter påkørslen.

Af forsvareren foreholdt oplysninger til anmeldelsesrapport, udfærdiget den 10. januar 2013, sagens bilag 1-1, side 7, hvoraf fremgår, at det ikke kunne konstateres, om afdøde var blevet slynget hele vejen eller havde ramt vejen undervejs eller var blevet slæbt af bilen til fundstedet, forklarede vidnet, at disse oplysninger er skrevet af en sagsbehandler umiddelbart efter ulykken. Man ville tydeligt have kunnet se, hvis den afdøde var blevet slæbt af bilen, og dette var ikke tilfældet i den foreliggende situation. Hvis der havde været pløre på stedet, havde man lagt denne oplysning ind i computersimuleringsprogrammet, men der var ikke pløre på stedet.

Sagens øvrige oplysninger

Af en blodprøve, der er udtaget af tiltalte den 11. januar 2013, kl. 02.00 fremgår, at alkoholkoncentrationen i blodet var 0,00 promille, og at der var påvist en koncentration over bagatelgrænsen af tetrahydrocannabinol.

Af en supplerende retskemisk erklæring udarbejdet den 18. januar 2013 af Retskemisk Afdeling, Retsmedicinsk Institut, fremgår, at der i tiltaltes blod var en koncentration på 0,0016 mg/kg af tetrahydrocannabinol.

I en politirapport af 10. januar 2013 er det om uheldsstedet oplyst, at vejen på gerningsstedet er uden vjælbelysning, og at asfaltbelægningen på stedet

består af lige meget ral og asfalt, hvorfor det ikke var muligt at se bremsespor, hvis der var nogen. Det er ligeledes anført, at det ikke kunne konstateres, om afdøde var blevet slynget hele vejen, eller havde ramt vejen undervejs, eller var blevet slæbt af bilen til fundstedet. Endelig er det anført, at påkørselsstedet blev baseret på et skøn, idet der blev fundet et større stykke plast fra et forlygteglas i vejens østlige side ud for vejs midte.

Af dødsattesten vedrørende **F** fremgår, at den umiddelbare dødsårsag var flere brud på halshvirvelsøjlen, og at dette var en følge af kollision med en bil.

Der blev den 10. januar 2013 kl. 21.30 taget en blodprøve fra afdøde **F**. I blodprøven blev der fundet en mindsteværdi på 1,52 promille alkohol.

Der har under hovedforhandlingen yderligere været dokumenteret rids, fotos samt erklæringer vedrørende bilinspektørens undersøgelse af køretøjet.

Tiltalte er tidligere straffet

ved Midt- & Vestsjællands Politis bødeforelæg med bøde den 18. maj 2012 efter færdselslovens § 118, jf. § 42, stk. 1, nr. 1. Klipværdi: 01.

ved Midt- & Vestsjællands Politis bødeforelæg med bøde den 25. august 2009 efter færdselslovens § 118, jf. § 4, stk. 1. Klipværdi: 01

Kriminalforsorgen har den 12. august 2013 udarbejdet en personundersøgelse vedrørende tiltalte.

Tiltalte har om sine personlige forhold forklaret, at ulykken har påvirket hende voldsomt. Hendes ægteskab er gået i stykke på grund af ulykken. Alle implicerede boede på samme vej. De har fået solgt huset for 14 dage siden, og det har været en lettelse at flytte fra stedet. Hun har fast arbejde som social- og sundhedsassistent.

Tiltaltes førerret har været administrativt inddraget siden den 30. maj 2013.

Rettens begrundelse og afgørelse

Ad forhold 1

Ved bilinspektør **V6'S** vidneforklaring sammenholdt med tiltaltes forklaring, lægger retten til grund, at tiltaltes bil ikke var i lovlig og forsvarlig stand, idet den manglede en forkofanger. Retten lægger efter bevisførelsen tillige til grund, at tiltalte ikke har tilpasset hastigheden efter forholdene, og at dette havde til følge, at hun påkørte **F**. Endelig finder retten, at tiltalte har undladt at optræde hensynsfuldt og at udvise agtpågivenhed, og at hun under kørslen har tilsidesat væsentlige hensyn til færdsels-

sikkerheden. Tiltalte har således gjort sig skyldig i overtrædelse af færdselslovens § 3, stk. 1, § 41, stk. 1, og § 67, stk. 1, som beskrevet i den rejste tiltale.

Ad forhold 2

Efter resultatet af den retskemiske analyse af en prøve af tiltaltes blod sammenholdt med tiltaltes erkendelse af, at hun 10 dage forud for kørslen havde røget "et par hvæs af en joint", finder retten det bevist, at hun førte bilen efter at have indtaget hash i et sådant omfang, at det aktive stof i blodet under eller efter kørslen oversteg bagatelgrænsen. Tiltalte er derfor skyldig i overtrædelse af færdselslovens § 54, stk. 1, som beskrevet i den rejste tiltale.

Ad forhold 3

Efter bevisførelsen må retten lægge til grund, at tiltalte uagtsomt har forvoldt F's død, idet hun påkørte ham, hvorved han pådrog sig brud på nakkehalshvirvlen, således at han afgik ved døden. Tiltalte har derfor gjort sig skyldig i overtrædelse af straffelovens § 241, 1. pkt.

Da hun under kørslen havde hash i sit blod i en mængde over bagatelgrænsen, anses dette som en særligt skærpende omstændighed, jf. straffelovens § 241, 2. pkt., jf. 1. pkt.

Efter bevisførelsen må retten lægge til grund, at tiltalte ikke standsede op, da hun registrerede, at hun havde påkørt noget eller nogen, men at hun fortsatte hjem, ca. 100 meter, og at hun straks fortalte sin mand, at hun havde påkørt noget eller nogen og fik ham til at løbe hen til stedet, som man næsten kunne se fra deres bopæl. Efter forklaringerne må retten ligeledes lægge til grund, at hun selv umiddelbart efter løb hen til stedet, hvor F

lå, og at hun tog initiativ til, at der blev givet ham førstehjælp, ligesom retten ud fra tiltaltes forklaring må lægge til grund, at hun på vej hen til uheldsstedet forgæves forsøgte at ringe 112. Retten finder, at tiltalte herved har gjort sig skyldig i overtrædelse af færdselslovens § 9, stk. 1, og stk. 2, nr. 1 og nr. 2, idet hun ikke straks standsede sin kørsel, og idet hun undlod at yde hjælp og undlod at deltage i de foranstaltninger til sikring af færdslen, som uheldet gav anledning til. Den omstændighed, at tiltalte umiddelbart efter vendte tilbage til uheldsstedet og tog initiativ til, at der blev indledt førstehjælp, kan ikke ændre ved den omstændighed, at hun havde forladt uheldsstedet uden straks at standse og uden at hjælpe og uden at deltage i de nødvendige foranstaltninger. Tiltalte findes derfor skyldig i overtrædelse af færdselslovens § 9, stk. 1, og stk. 2, nr. 1 og nr. 2, som beskrevet i den rejste tiltale.

Derimod finder retten, at anklagemyndigheden ikke med den til domfældelse fuldt fornødne styrke har bevist, at tiltalte tillige har gjort sig skyldig i overtrædelse af straffelovens § 253, stk. 1, jf. stk. 2. Retten har ved denne vurdering lagt vægt på, at anklagemyndigheden ikke har godtgjort, at tiltalte var klar over, at nogen var i øjensynlig livsfare eller tilsyneladende var liv-

løs, idet retten her må lægge tiltaltes forklaring til grund om, at hun ikke vidste, hvad det var, hun havde påkørt. Som følge heraf frifindes tiltalte for tiltalen vedrørende overtrædelse af straffelovens § 253, stk. 1, jf. stk. 2.

Straffen fastsættes til fængsel i 1 år og 6 måneder, jf. straffelovens § 241, 2. pkt., jf. 1. pkt. og færdselslovens § 117d, stk. 1, jf. § 9, stk. 2, nr. 1 og til en bøde på 32.000 kr., jf. færdselslovens § 117, jf. § 54, stk. 1, og § 118, jf. § 3, stk. 1, § 9, stk. 1, og stk. 2, nr. 2 og § 41, stk. 1 og § 67, stk. 1.

15 måneder af straffen skal ikke afsønes, hvis tiltalte overholder de betingelser, som er angivet nedenfor, jf. straffelovens § 58, stk. 1, jf. § 62 og § 63, jf. § 56, stk. 2. Tiltalte skal herunder udføre samfundstjeneste i 200 timer.

Forvandlingsstraffen for bøden er fængsel i 14 dage.

Bøden er fastsat i medfør af færdselslovens § 118a, stk. 2 og 3.

Retten har ved straffastsættelsen lagt vægt på den strafskærpelse ved overtrædelse af straffelovens § 241 i forbindelse med blandt andet overtrædelse af færdselslovens § 54, stk. 1, der er tilsigtet ved lov nr. 716 af 25. juni 2010 om ændring af færdselsloven og straffeloven.

Retten har ved straffastsættelsen i formildende retning navnlig lagt vægt på, at ~~F~~ har udvist uforsigtig adfærd ved på en mørk landevej uden gadebelysning og i let snevej eller slud og med en alkoholkoncentration i blodet på mindst 1,52 promille at have gået i højre side af vejen ved siden af en ligeledes alkoholpåvirket kammerat og længst ude mod vejens midte af de to. Retten har yderligere lagt vægt på, at forekomsten af 0,0016 mg/kg af cannabis i tiltaltes blod som følge af, at hun 10 dage tidligere havde taget "et par hvæs af en joint", ikke kan anses som medvirkende årsag til påkørslen. Endelig har retten lagt vægt på tiltaltes gode personlige forhold.

Tiltalte har under tilsidesættelse af væsentlige hensyn til færdselssikkerheden voldt skade på person og har undladt at deltage i de foranstaltninger til sikring af færdslen, som uheldet gav anledning til, og har ført bilen, selv om der i hendes blod var bevidsthedspåvirkende stof over den fastsatte minimumsgrænse. Derfor frakendes hun retten til at føre motordrevet køretøj, hvortil der kræves kørekort, i 5 år fra den 30. maj 2013, jf. færdselslovens § 125, stk. 1, nr. 1, og nr. 2, og § 126, stk. 1, nr. 2, jf. § 128.

Thi kendes for ret:

Tiltalte ~~T~~ skal straffes med fængsel i 1 år og 6 måneder.

3 måneder af straffen skal afsønes nu. 15 måneder af straffen skal ikke afsønes, hvis tiltalte overholder følgende betingelser:

1. Tiltalte må ikke begå noget strafbart i en prøvetid på 2 år fra endelig dom.
2. Tiltalte skal inden for en længstetid på 1 år og 8 måneder fra endelig dom udføre ulønnet samfundstjeneste i 200 timer.
3. Tiltalte skal være under tilsyn af Kriminalforsorgen i prøvetiden. Prøvetiden ophører dog ved længstetidens udløb.

Tiltalte skal betale en bøde på 32.000 kr.

Forvandlingsstraffen for bøden er fængsel i 14 dage.

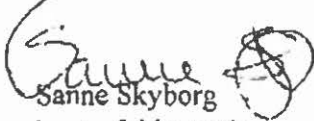
Tiltalte skal fratages retten til at føre motordrevet køretøj, hvortil der kræves kørekort i 5 år fra den 30. maj 2013.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger.

Linda Lauritsen

/janc/kapo

Udskriftens rigtighed bekræftes.
RETEN I ROSKILDE, den 30. august 2013

Sanne Skyborg
kontorfuldmægtig